

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

 WARSZAWA.

№ 101.

 31 października 1920.

- Treść:** 666. Ustawa z dnia 6 lipca 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry 1802
667. Ustawa z dnia 22 października 1920 r. o ratyfikacji umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie między Rzeczpospolitą Polską a Rosyjską Federacyjną Socjalistyczną Republiką Rad i Ukraińską Socjalistyczną Republiką Rad, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. 1805
668. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 września 1920 roku w przedmiocie spisu gospodarstw rolnych i leśnych powyżej 50 ha ogólnego obszaru 1806
669. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 września 1920 r. uzupełniające rozporządzenie z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonariuszów państwowych 1809
670. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 października 1920 r. w przedmiocie uchylecia sądownictwa doraźnego 1809
671. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 października 1920 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych do wydawania na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego zarządzeń wyjątkowych 1810
672. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 5 sierpnia 1920 r. w sprawie przyznania państwowym funkcjonariuszom niższym płac zasadniczych poszczególnych stopni

piacy, przewidzianych w artykule 14 ustawy o uposażeniu urzędników i państwowych funkcjonariuszów niższych z dnia 13 lipca 1920 r.	1810
673. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zawieszenia cła od żelaza i stali, pochodzącego z terenów plebiscytowych na Górnym Śląsku	1811
674. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w okresie od dnia 2 listopada r. b. do dnia 2 lutego 1921 r.	1811
675. Rozporządzenie Ministra Skarbu o przedłużeniu zapisów na 50/0 długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920	1812

666.

USTAWA

z dnia 6 lipca 1920 r.

w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry.

Art. 1. Karty do gry podlegają opłacie stemplowej w wysokości 30 mk. od talji.

Karty, przeznaczone do wywozu za granicę, wolne są od tej opłaty pod warunkami, które określi Minister Skarbu.

Art. 2. Opłatę od kart do gry, sporządzonych w kraju, wytwórca obowiązany jest uiścić gotówką przed puszczeniem ich w obieg.

Od kart do gry, przywiezionych z zagranicy, uiszcza się opłatę równocześnie z cłem.

Art. 3. Dowodem uiszczenia opłaty lub jej odroczenia będzie stempel urzędowy oraz banderola, w które karty do gry winny być zaopatrzone.

Art. 4. Do wyrobu i sprzedaży kart do gry potrzebne jest zezwolenie władzy skarbowej. Przepis ten nie narusza odpowiednich postanowień ustaw przemysłowych.

Art. 5. Sprzedaż kart do gry w handlu obnośnym, jak również wszelka sprzedaż kart luźnych, nieopakowanych i używanych są wzbronione.

Art. 6. Celem sprawdzenia wykonania niniejszej ustawy sprawuje władza skarbowa dozór nad wyrobem i sprzedażą kart do gry; jako też nad grą w karty w tych restauracjach, kawiarniach i innych lokalach publicznych oraz w stowarzyszeniach, w których gra w karty nie jest wzbrońona.

Art. 7. Minister Skarbu wyda szczegółowe przepisy o sposobie uiszczenia opłaty (art. 2), o stemplowaniu (art. 3), o warunkach, pod jakimi władza skarbowa może zezwolić na wyrób i sprzedaż (art. 4), oraz o dozorze (art. 6).

Art. 8. Władza skarbowa może zezwolić na zwrot opłaty uiszczonej lub umorzenie odroczonej, jeżeli po sprawdzeniu okazało się, że ostemplowane karty do gry stały się wskutek wypadku, zaszłego w wytwórni, niezdatnymi do użycia, a wytwórca w ciągu 48 godzin po wypadku zawiadomił o tem władzę skarbową.

Art. 9. Kto karty do gry, już podlegające opłacie, a niezaopatrzone w przepisany dowód uiszczenia jej (art. 2 i 3), w szczególności karty do gry z podrobionym stemplem lub podrobioną banderolą — świadomie w imieniu własnem lub innej osoby zbywa lub nabywa albo na sprzedaż ofiaruje lub innemu do sprzedaży oddaje jak również kto w restauracji, kawiarni lub w lokalu podobnego przedsiębiorstwa albo w lokalu stowarzyszenia kart takich do gry użycza — ulega karze grzywny do 100-krotnej wysokości tej kwoty, na której utratę Skarb Państwa narażono.

O ile czyny powyższe są przestępstwami w myśl obowiązujących ustaw karnych, to grzywnę w myśl niniejszego artykułu wymierza się niezależnie od kary sądowej.

Nabywca kart do gry, niezaopatrzonych w dowód uiszczenia opłaty, wolny będzie od grzywny w myśl niniejszego artykułu, o ile przed użyciem kart, najpóźniej jednak w 5 dni po ich nabyciu, przedłoży je dobrowolnie władzy skarbowej i wskaże źródło nabycia. O ile takie karty nie miały podrobionego stempla lub podrobionej banderoli, nabywca ten w razie uiszczenia opłaty wolny będzie również od konfiskaty (art. 14).

Art. 10. Gdy czyn, określony w art. 9, popełniono w restauracji, kawiarni lub w lokalu podobnego przedsiębiorstwa, to właściciel przedsiębiorstwa ulega karze grzywny do wysokości 30.000 marek.

O ile zaś właściciel przedsiębiorstwa ponosi winę przestępstwa, przewidzianego w art. 9, to prócz kary, określonej w tym artykule, może być na niego nałożona grzywna do wysokości 30.000 marek.

Tym samym karom podlegają wytwórca i sprzedawca kart do gry, gdy wykonanie lub przygotowanie przestępstwa, przewidzianego w art. 9, nastąpiło w lokalu, przeznaczonym do wyrobu, względnie sprzedaży.

Gdy właściciel restauracji, kawiarni lub podobnego przedsiębiorstwa albo wytwórca lub sprzedawca kart do gry nie zarządza osobiście swem przedsiębiorstwem, wówczas karom powyższym ulega osoba, sprawująca zarząd właściwego przedsiębiorstwa. Dotyczy to również osób prawnych, będących właścicielami tego rodzaju przedsiębiorstw; osoby prawne odpowiadają za grzywnę solidarnie ze sprawującym zarząd.

Art. 11. Gdy czyn, określony w art. 9, popełniono w lokalu stowarzyszenia, to karom, wymienionym w art. 10, podlega osoba fizyczna, zarządzająca lokalem, w którym czyn popełniono. Stowarzyszenie odpowiada za grzywnę solidarnie ze sprawującym zarząd.

Art. 12. Innego rodzaju naruszenia niniejszej ustawy poza przewidzianymi w art. 9—11 lub przepisów wykonawczych, wydanych na jej podstawie, ulegają karze grzywny do 30.000 marek. Do osób prawnych stosują się odpowiednio przepisy o odpowiedzialności solidarnej, zawartej w art. 10 i 11.

Art. 13. W razie niemożności ściągnięcia grzywny (art. 9—12) zastąpi ją pozbawienie wolności na czas, odpowiadający wielkości winy, nie przewyższający sześciu miesięcy.

Art. 14. Karty do gry ze stemplem podrobionym lub z podrobioną banderolą, karty, już podlegające opłacie, a niezaopatrzone w dowód uiszczenia jej (art. 2 i 3) lub sporządzone bez zezwolenia (art. 4), jak również narzędzia i materiały, przeznaczone na podrobienie stempla albo banderol lub do wyrobu kart bez zezwolenia, ulegają konfiskacie.

Art. 15. Winny podrobienia stempla lub banderoli albo przestępstwa, wymienionego w art. 9, traci z mocy samej ustawy prawo do zajmowania się wyrobem i sprzedażą kart do gry na przeciąg lat pięciu od dnia uprawomocnienia się wyroku sądowego lub orzeczenia administracyjnego.

Utrata tych praw na czas do lat pięciu może być orzeczona również w wypadkach, przewidzianych w art. 10—12.

Art. 16. Niezależnie od kary za przestępstwo, przewidziane w art. 9, należy uiścić opłatę w myśl art. 1.

Za uiszczenie tej opłaty odpowiadają solidarnie z osobami, obowiązani w myśl art. 2, wszyscy skazani na podstawie art. 9—11.

Art. 17. Orzeczenie w przedmiocie grzywny (art. 9—12), konfiskaty za czyny, przewidziane w art. 9—12, utraty prawa wyrobu i sprzedaży kart do gry (część druga art. 15) oraz w przedmiocie dodatkowego uiszczenia opłaty (art. 16) wydaje władza skarbową, którą oznaczy Minister Skarbu.

Od tych orzeczeń można w ciągu miesiąca od dnia doręczenia wnieść odwołanie do władzy wyższej, którą oznaczy Minister Skarbu.

Aż do wydania jednolitej dla całego Państwa ustawy o sądownictwie administracyjnym decyzja władzy skarbowej, wydana wskutek odwołania, jest ostateczna. Do tegoż czasu zaskarżenie orzeczeń władz skarbowych nie może nastąpić w drodze sądowej.

Art. 18. Grzywnę (art. 9—12), jak również opłatę (art. 16), uiścić należy w ciągu miesiąca od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o wymiarze grzywny.

Art. 19. Odpowiedzialność z art. 9—12 oraz należności skarbowe, wynikające z niniejszej ustawy, ulegają przedawnieniu z upływem lat pięciu od dnia w którym zaszły naruszenia ustawy lub przerwa przedawnienia.

Bieg przedawnienia przerywa się przez wszelkie czynności urzędowe, odnoszące się do wymiaru lub uiszczenia grzywny, względnie opłaty, o ile czynności te doszły do wiadomości winnego lub płatnika.

Gdy uiszczenie odroczone, bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo dopiero z dniem, w którym zapłata winna była nastąpić w myśl decyzji o odroczeniu.

Art. 20. Od kart do gry, które przed wejściem w życie niniejszej ustawy sprowadzono z zagranicy, tudzież od kart, sporządzonych w kraju, a puszczonej w obieg przed wejściem w życie niniejszej ustawy, należy w terminie, który wyznaczy Minister Skarbu, uiścić opłatę w wysokości, określonej w art. 1, z potrąceniem kwot, zapłaconych tytułem opłaty stempowej w myśl przepisów dotychczasowych.

Od obowiązku dodatkowego uiszczenia opłaty wolny jest, kto posiada nie więcej niż dwie talje, od których uiszczono opłatę stempową według dotychczasowych przepisów.

Oplacenie cła na rzecz b. władz okupacyjnych niemieckiej i austriacko-węgierskiej na obszarze b. zaboru rosyjskiego nie uważa się za uiszczenie opłaty w myśl przepisów dotychczasowych.

Art. 21. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy o opłatach stempowych od kart do gry oraz art. 343 i 344 ros. kodeksu karnego z 1903 r.

Art. 22. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

W. Grabski

667.

U S T A W A

z dnia 22 października 1920 r.

o ratyfikacji umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie między Rzeczpospolitą Polską a Rosyjską Federacyjną Socjalistyczną Republiką Rad i Ukraińską Socjalistyczną Republiką Rad, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r.

Art. 1. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdza umowę o preliminaryjnym pokoju i rozejmie między Rzeczpospolitą Polską z jednej, a Rosyjską Federacyjną Socjalistyczną Republiką Rad i Ukraińską Socjalistyczną Republiką Rad z drugiej strony, podpisaną przez Przedstawicieli Rzeczypo-